

Quadern d'art Crònica d'un dinar al solet i bons desitjos per al Consell de la Cultura i de les Arts, que ara arrenca amb menys competències i pressupost del que serien desitjables

Claret Serrahima / Òscar Guayabero

La Plataforma i els membres del Consell de la Cultura i les Arts es van reunir dissabte per celebrar la constitució de Consell ■ CLARET SERRAHIMA / ÒSCAR GUAYABERO

L'any del Consell

Dissabte passat hi va haver un dinar força curiós. Als locals de La Caldera, espai d'acollida per a molts ballarins, la societat civil celebrava la creació d'una nova entitat pública. La Plataforma per a la Creació del Consell de les Arts va fer un dinar amb motiu de la creació del desitjat Consell. Hi havia motius de celebració: no cada dia els polítics deixen anar bocinets de poder perquè la societat civil hi digui la seva. El dinar va estar presidit per un sol de primavera i la sensació que acaba una etapa i en comença una altra. La Plataforma va convidar els consellers de Cultura que han viscut el procés –tres ni mes ni menys–, representants de les formacions polítiques que han participat del procés i als actuals membres del Consell, encapçalats per Bru de Sala.

Així doncs, al voltant d'una

copa de vi es van crear rotllanes on polítics, membres del Consell i representants de les més de trenta entitats presents a la plataforma xerraven i comentaven la jugada. Caterina Mieras xerrava amb Sílvia Munt i Pilar Parcerisas, mentre Sisa i Max Sunyer reien amb Pep Altaíó i Rosa Vergés i el conseller Tresserras encaixava va la mà a Florenci Guntí i Jordi Coca. Anomenar tothom faria d'aquest article una nota de societat, valgui dir que va ser agradable i distès, el que tocava. Bé, ja està, feina feta. Ara es el moment que el Consell de la Cultura i de les Arts de Catalunya comenci la seva activitat.

Ens professional

En primer lloc cal felicitar-nos per haver-nos dotat d'una nova eina del sector cultural i per al sector cultural. Remarcar això és important. No és un estament governamental, tot i que en depèn

econòmicament, és un ens professional. Tanmateix, fins i tot per als implicats, tot plegat és un enigma. No sabem què podrà fer exactament, si li deixaran fer-ho o si ho farà bé.

És molt nostre sospitar de tot el que tingui a veure amb els estaments públics. La manca de comunicació fluida entre professionals i conselleria de Cultura i (curiosament) Comunicació, ha generat desencontres sonats. Tan bon punt es van començar a conèixer els noms dels possibles membres del Consell, van començar a circular rumors de les afinitats polítiques d'uns i altres, dels possibles arribismes o de la manca de sectors representats. Són rumors que no ajuden i que en tot cas enrareixen l'ambient abans de començar a treballar. No serem nosaltres qui posem la mà al foc per ells. Dependrà del que facin perquè es mereixin la lloança o la crítica, però tirar-hi

fems al damunt quan encara no s'han assegut a taula és un error.

Potser és molt demanar donar un vot de confiança al Consell, però cal recordar que la plataforma que representa bona part del sector (més de 20.000 professionals) ha estat treballant força temps perquè existeixi aquest nou ens. Caldria fer un reconeixement a un grup heterogeni que, sense cap finançament, ha estat capaç de mantenir la tensió i l'interès sobre el Consell durant més de cinc anys. Sense ells no el tindriem, d'això en podeu estar segurs. La dinàmica de partits ha dificultat el procés en més d'una ocasió. S'ha estat incapaç d'abstreure's de la lluita parlamentària i partidista i treballar per a un projecte que precisament cerca allunyar les decisions culturals de les baralles polítiques. A la votació final ens va fer enrogir de vergonya veure com els parlamentaris van ser incapaços d'aprovar per unanimitat una llei que tots deien defensar, i és justament per això que es crea el Consell.

Algú podrà dir que no es el millor Consell de Cultura del món i tindrà raó. Però el fet de ser el primer país llatí que es dota d'aquesta eina democràtica ens obliga almenys a donar-li una oportunitat. Molts són els que ens miren. Altres comunitats autònomes de l'Estat i fins i tot altres països estan pendents del que fem.

I ara que ens han donat una eina de participació, serem capaços de respondre-hi? Les tensions partidistes deixaran pas a lluites sectorials? Començarem a fer el ploramiques si els del circ tenen més fons que la dansa o si l'art es menys visible que la música? Es crearan lobbies de pressió als membres del Consell perquè defensin els interessos d'un determinat col·lectiu?

Primers anys decisius

Certament, ara per ara, tant les funcions pròpies del Consell com el pressupost atorgat no són gaire enlluernadors. Tanmateix, de la seva tasca i sobretot dels seus primers anys de gestió dependrà que, per una banda el sector cultural respecti i defensi com a seu el Consell i que els polítics no els quedi més remei que dotar-lo de més recursos i més funcions. Una feina difícil per als 11 primers membres. Més encara si tenim en compte la crisi econòmica. Hi pot haver la temptació de reduir pressupostos de cultura. De fet, mentre es parli de subvencions, la cultura sempre serà un problema que s'ha de resoldre perquè "aquests artistes" no facin massa soroll. Hauríem de començar a parlar d'inversions en un sector que pot ajudar no només la salut intel·lectual del país, sinó a la seva economia. O es que no estem a l'era del coneixement? ■

La Plataforma ha estat treballant força temps perquè el Consell existeixi. Sense ella no el tindriem